

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum

Qvae Mysteria Resvrrrectionis, Apparitionis, & Ascensionis, vsq[ue] ad
Spiritus Sancti Aduentum & Euangelij promulgationem, complectitur

Puente, Luis de la

Coloniae, Anno M.DC.XII.

Med. 22. De ingenti beneficio, quod mundo contulit Deus, mittendo
Spiritus sanctum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-38195](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-38195)

MEDITATIO XXII.

DE INGENTI BENEFICIO quod Deus contulit mundo in aduentu Spiritus Sancti, & in quem finem sit missus.

ANTHE Meditationem eorum, quæ refert Sanctus Lucas de ipso Spiritus Sancti aduentu, statui hanc Meditationem præmittere, ut melius intelligatur excellentissimi huius doni magnitudo, & circumstantia, quibus fuit datum, & quis sit qui Spiritum Sanctum datur, quibus, propter quæ motiua, & in quos effectus & fines.

PUNCTVM I.

I.

PRIMVVM ergo considerandum, æternum Patrem, accedente statuto die, decreuisse mittere in mundum personam Spiritus Sancti, idque ob triplicem causam.

Ioan. 14. 26
Paracletus
Spiritus S^a
ctus, quem
mittet Pa-
ter in nomi-
ne meo.

PRIMA fuit, ob suam infinitam bonitatem & charitatem, quæ, ut ipsum permouit, dare nobis Filium suum Redemptorem, ita eum induxit, ut Spiritum sanctum mitteret sanctificatorem, idque merè gratis, & ex mero amore, nullis nostris meritis; potius nobis ob multas causas immeritis; siquidem cum mundus adedò indignè personam Filij tractasset, indignus erat, cui Spiritus Sanctus daretur, quare ut Christus ipse Dominus, dixit

Nicode-

Nicodemo a sic Deus dilexit mundum, vt Filium suum vnigenitum daret; ita nobis dicere licebit, sic mundum dilexit, vt ei Diuinum suum spiritum daret, qui æquè bonus est atque Filius, & atque ipse Pater: siquidem ipse cum vtraque persona est vnus Deus. **SECUNDA CAUSA** fuerunt merita Christi Domini nostri, qui morte & passione sua hoc donum nobis est promeritus, sedensque ad dexteram Patris hominum agit aduocatum; & vulnera sua illi ostendens, instat, vt Verbum quod ipse dedit adimpleatur. Promiserat autem, *be ego rogabo Patrem, & alium Paraclitum dabit vobis:* fuitque hæc petitio adeo efficax apud Patrem, vt mox illam exaudiuerit, vt labores eius, qui optimè ipsi placuisset, hoc etiam præmio afficeret. **TERCIA CAUSA** siue motiuum, fuit propria nostra necessitas & miseria, quæ huius Patris misericordiarum viscera ad commiserationem commouit, vt vltimum in omnibus malis auxiliatorem mitteret, qui erat Spiritus Sanctus: quare *misericordia & veritas obuiauerunt sibi, & Iustitia & Pax osculatae sunt,* & conuenerunt, vt hanc missionem impetrarent, **IUSTITIA**, ex parte Christi Domini nostri, qui id fuerat promeritus; **MISERICORDIA**, ex parte bonitatis Dei, ad nostram miseriam attendentis. Gratias tibi, supreme Pater, ob tuam infinitam charitatem, quæ te ad infinitum hoc donum nobis dandum permouit; & totum bonum quod à te procedit. Dedisti nobis Filium tuum, qui ab

a Ioan. 3. 16.

b Ioan. 14.

16.

c Psal. 84.

11.

intellectu tuo procedit, tanquam verbum tuum; nunc etiam mittis Spiritum Sanctum, qui à tua voluntate sicut amor tuus procedit. Quid tibi Domine reddam pro adeo pretiosis donis? accipe quæso intellectum & voluntatem meam, cum omnibus actionibus, quæ ab eis procedunt, ut omnes ad tuam gloriam cedant in æternum, Amen.

II.

¶ MITTIT etiam nobis Spiritum Sanctum, eumque largitur Iesus Christus Dominus noster, Filius Dei vivi, à quo simul & Pater, Spiritus ipse Sanctus procedit; Sic adimplens quod prædictum erat, *et ascendens in altum, captivam duxit captivitatem, dedit dona hominibus*, cum Spiritum Sanctum misit; in quo cælestia omnia dona continentur. Cuius Christi Domini motivum, præter bonitatem & misericordiam eius, nostramque necessitatem, fuit, ut Spiritus Sanctus manum ultimam imponeret, ac omnino perficeret mundi Redemptionem, promovens opus, quod ipse Christus inceperat, sicut ipse in sermone post cenam significavit, ut paulò post dicemus.

¶ Hoc AFFECTU petam à Christo Domino nostro, ut mihi mittat Spiritum Sanctum, dicens; *O mundi Redemptor, qui tanti fecisti fopis consummare, quod tibi Pater dedit, ut faceres, cupiens, tua opera esse perfecta; da mihi, quæso, Diuinum Spiritum, ut cõsummet in me opus, quod tu cœpisti, applicans mihi efficaciter, copiosa tuæ Redemptionis fructus.*

III.

DENIQUE considerandum, quævis Pater & Filius

Filius nobis mittat Spiritum Sanctum, ipsum tamen etiam se nobis dare. ipse enim & dator est & donum, ob insignem eius in nos amore: & quia a Patre & Filio, tanquam amor procedit, donans nobis amore suum, etiam se ipsum donat, ideoque petere ab ipso possumus, ut se ipsum communicet nobis; ac donet. O Spiritus Diuine, te ipsum mihi dona; quia nihil praeter te, satiare me potest. O Dator munerum, da mihi munus omnium maximum, quod es tu; nam te ipsum dans, omnia tua dederis; & quoniam proprietaria tua est, esse donum, ostende te erga me donum, dans quod tu es, ut ego dem tibi, quod sum.

PUNCTVM II.

CONSIDERANDI sunt iam fines, ob quos Pater & Filius, Spiritum Sanctum nobis mittunt. quos intelligemus ex ijs, quae Christus Dominus noster in sermone post coenam dixit. *Primum*, venit Spiritus Sanctus, ut Christo Domino nostro succedat in officio *protectoris, Aduocati, & consolatoris*; exercens illud inuisibiliter in Apostolis, sicut ipse Christus visibiliter faciebat in eisdem: & ita illis dixit, *a ego rogabo Patrem, & alium Paraclitum dabit vobis, ut maneat vobiscum in aeternum*, qui curam vestri geret, erit vester Patronus, & Protector in vestris ærumnis, Consolator in vestris tristitijs, aduocatus & intercessor in vestris necessitatibus, *b postulans pro vobis gemitibus inenarrabilibus*, quatenus vos impellet, & permouebit ad orandum & petendum, quod vobis expedit. Qui Paraclitus, quoniam inuisibiliter veniet,

a Ioã. 14. 16

b Rom. 8
26.

nunquam a vobis recedet, sicut ego recedo
 praesentia corporali; sed permanebit vobiscum
 in aeternum. Gratiastibi, O mundi Redemptor,
 quod talem nobis in tua absentia dederis
 successorem, qui sit nobis fortis protector,
 dulcis Consolator, & sollicitus advocatus.
 O Spiritus Sanctissime, veni ad seruum
 tuum, qui te suspirat; esto mihi in pugna &
 periculis protector, & in afflictionibus con-
 solator; & ut patronus, age meas partes in
 omnibus meis necessitatibus; impellens me,
 ad ita ferventer orandum, ut earum remedium
 obtineam. **DE INDE**, dat nobis etiam Christus
 Dominus Spiritum Sanctum, ut succedat ei in
 officio Magisterij; docens nos, & repetens in
 corde nostro doctrinam, quam ipse ore suo
 praedicavit: & ita dixit Apostolis; *cum ve-*
nerit Paracletus Spiritus Sanctus, quem mittet
Pater in nomine meo (hoc est loco mei, & pro-
pter me) ipse vos docebit omnia, & suggeret vo-
bis omnia, quaecumque haecenus dixi, & in posterum
 dixero vobis: quasi diceret, docebit vos omnia
 quae ad salutem & perfectionem vestram, vo-
 bis expedient, & ad vestrum munus explen-
 dum; quorum tamen *multa non potestis por-*
tare modo. Quaecumque praererea vel audie-
 ritis, vel legeritis, aut ex mea doctrina didice-
 ritis, ea suggeret vobis omnia, & in memori-
 am revocabit, quando id opus erit; repetet
 & conferet intra vestrum Spiritum, ut neque
 ex ignorantia, nec ex oblivione, in aliquo de-
 ficiatis, quod vobis convenit. Et haec institutio

c. Ioan. 14.
 26.

d. Ioan. 16.
 12.

non

nō erit arida & purè speculatiua, sed succosa, & plena deuotione: & ideo S. Ioannes dixit, *quod e eius vnctio docet nos de omnib⁹*. O Magister cœlestis, qui absq; strepitu verborū, memoriā imples veritatibus, & intellectū illustras, vt eas cognoscat ita, vt etiā ad eas afficiatur. Veni, visita rudem animam meam, ignorantem, & obliuioni obnoxiam; & qui Spiritus es veritatis, ita illam doce omnem veritatem, vt falsitatem omnem, & mendacium repellat; ita te illi assistente, vt omnia, quæ cognoscere opus erit agnoscat; neq; eorum obliuiscatur, cū ad executionē veniendum est.

1. Ioan. 2.
270

TERTIO datus est Apostolis Spiritus Sanctus, vt internè illis *f testimonium daret de Christo*, quis esset; vt & ipsi postea publicè, mundo idem testimonium redderent, (sicut ipsemet Christus, dum viueret inter homines, etiam de seipso testimonium dederat) & se tanquam testes veritatis, qui ab initio cum ipso fuissent, ad Martyrium se offerrent; exponentes vitam suam pro illius veritatis testimonio, quando id ita opus esset. INGRADIENTIS itaque Spiritus Sanctus in cor iusti, hoc præstat officium, vt illi testimonium reddat, quis sit Christus, luce sua ita illum illustrans, vt credat, illum esse Deum & hominē; Saluatorem & vnicum remedium suum; & vt magnam de eo concipiat æstimationem; eundem ex toto corde amet, & ad eius imitationem excitetur, mouensq; eum, vt opera exerceat ad eò Sancta, & interdum ad eò prodi-

III.
1. Ioan. 15.
26.

giosa, vt illa ipsa testimoniū reddat de Christo, quē ille imitatur. O Saluator mi, mitte super me Spiritum veritatis, qui à te, & à Patre procedit, vt abundantia suæ lucis, faciat me internè cognoscere, quis tu sis, ita vt etiam te diligā, & talia faciā opera, per quæ Pater tuus glorificetur; tu verò ab omnibus cognoscaris; & sis apud omnes in honore. Amen.

IV.

g Ioan. 16. 8

DENIQUE venit Spiritus Sanctus, vt huius mundi vitia reprehēdat, ac corrigat, eumque de eis conuincat; ac de victoria, quā Saluator contra Dæmonē obtinuit: sicut idē officium præstitit Christus, cum in mundo prædicaret, ideoq; Apostolis suis dixit, *g cū venerit ille Paraclitus, arguet mūdū de peccato, & de iustitia, & de iudicio;* quasi induēs personā vestrā, arguet per vos mūdū de peccatis eius, & infidelitate, cōvincēs eū, quòd malefaciat, nō credendo in me; & non seruando legem meā. Rationibus quoq; ac testimonijs eū conuincet de iustitia, & sanctitate vitæ meæ, ac legis, & doctrinæ meæ. Et vltimò etiā conuincet, & cognoscere faciet, iudiciū, quod ego fecerim contra peccatū, damnans Dæmonē, eumq; de mundo expellens; damnans iniquitatem & approbans iustitiam. Hoc idē facit Spiritus S. internè in abbreviato cuiusuis hominū mundo. eius enim officiū est, arguere malum quòd quisq; facit, eūq; exhortari ad bonū & æquū, quòd facere debet; illum etiā docere iudiciū, quod merito facere debet inter bonū & malū, Christū & Dæmonē; vt bonū amplectā

sequa

sequatur Christū; detestās malū; fugiat Dēmonē. O Spiritus Sanctiss. veni in abbreviatū hūc animæ meæ mundū: argueq; illam & couince de suo peccato, & de tua iustitia, doceasq; rectū iudiciū facere. non enim te minus verū Consolatorē & aduocatū ostendis, quando vicia mea reprehendis amanter, quā cum tuarum consolationū delicias illi comunicas.

P V N C T V M. III.

TERTIO est considerāda infinita huius doni, quod nobis datur, magnitudo, Spiritus S. videlicet, qui per excellētiā appellatur *a Donū Dei altissimi*, est enim omniū donorū maximus & eorum fons & origo. nō itaq; est contentus Deus noster, dare nobis gratiā & charitatem, ceterasque virtutes supernaturales, & septem ipsius Spiritus Sancti dona; ipsum etiam principium & causam reliquorum nobis dat, vt nos conseruet, regat, augeat, & perficiat sicut qui fontem habens non contentus esset, aquam fontis alijs dare; sed ipsum quoque dat fontem, ex quo perpetuo fluit aqua. Et propterea Christus Dominus noster, loquens *b de Spiritu, quē accepturi erant credentes in eum*, dixit: *Qui credit in me*, sicut dicit Scriptura: *flumina de ventre eius fluent aqua viua*. Et quo intelligeretur, hæc flumina fore perpetua, dixit: *c aqua quā ego dabo, fiet in eo fons aquæ salientis in vitā aternā*. O Spiritus Sāctissime, qui es *fluuius aquæ vitæ, splēdid⁹ t̄ aquā cristallus, procedēs de sede Dei & agnī, in medio plateæ ei⁹, eā irrigās; & lignū vitæ, afferēs fructus duodecim*

Per 1

a Eccles.

s. Tho. p. 1. q. 38.

b Ioan. 7. 39.

c Ioan. 4. 14.
d Apocal. 22.

e Galat. 5.
22.
Spiritus
Sancti fru-
ctus.

per menses singulos reddens fructum suum, & fo-
lia ligni ad sanitatem gentium: veni ad parvam
hanc animæ meæ civitatem, irriga illam co-
piofis tuis gratijs, & produc e duodecim tuos
fructus in ea, Charitatem, gaudium, pacem, pa-
tientiam, benignitatē, bonitatem, longanimita-
tem, mansuetudem, fidem, modestiam, continen-
tiam & castitatem. Ne verò hi fructus are-
cant, aut marcescant, assiste mihi semper, il-
los in suo virore conseruans, & augens per-
fectionem, vsque ad vitam æternam Amen.

f Rom. 8.
32.

EX CONSIDERATIONE tati huius do-
ni, magis fiduciam concipiam, quòd sic mi-
hi daturus Deus quidquid ab illo petiuero.
Nam qui dat quod pretiosius est, dabit pro-
culdubio quod est minus, iuxta illud Apосто-
li, *f qui pro nobis tradidit Filium suum, quomo-
do non etiam cum illo, omnia nobis donauit?* Ita
licebit nunc dicere, qui Diuinum Spiritum
nobis donat, quomodo non donaturus est no-
bis omnia, quæ ab illo petemus, si in eiusdem
Spiritus virtute: & per merita filij, per quem
ille datur, ea petantur? Huic confidentiæ ad-
iungam desiderium intimum, vt Spiritus San-
ctus, in me producat duodecim prædictos fru-
ctus, perpendens, quid quisque illorum sit, &
singulos propria petitione petens; Et primus
quidem petam CHARITATEM dicens: O
Spiritus Diuine, qui es ipsa *g charitas*, & qui
manet in Charitate, in te manet, & tu in eo, effu-
in me hanc Charitatem; vt te diligam, & co-
piofos amoris fructus proferam: Et in eun-
der

g 1. Ioan. 4.
16.

dem modum reliquos fructus peram, & septē illius dona, de quibus paulò post faciemus Meditationem.

PUNCTVM IV.

QVARTO considerandum, qui sint illi, quibus tantum hoc donum confertur: ut ex hoc, magis elucescat Diuinæ liberalitatis magnitudo. Perpendam itaque, etsi magna fuerit largitas, donum hoc dare pauperibus piscatoribus, Idiotis, & Pusillanimibus, & alteri hominū multitudini minoris adhuc momēti, maiorē tamē adferre admirationē, quod omnibus nationibus & populis totius vniuersi, Iudæis gentilibus & Barbaris illud offerre voluerit, nullo homine excluso, quantumvis vili & despecto, etiam qui maximus prius fuisset peccator, modò vellet se disponere ad illum recipiendum. Nam ut Sanctus Petrus dixit: *a non est personarum acceptor Deus, sed in omni gente, qui timet eum, & operatur iustitiam, acceptus est illi, & accipiet Spiritum Sanctum: & ita re ipsa dedit illum multis, qui participes fuerunt, & rei Crucifixionis Filij ipsius, & innumeris alijs qui serpentes & bestias terræ, tanquam Deos colebant; ita ut qui prius erat Satanæ habitatio, & spelunca Leonum & Draconum, idem sit nunc templum Dei viui, & habitatio Diuini eius Spiritus; in quo ille, cum donis suis requiescit, sic adimplens, quod per Ioëlē Prophetam promiserat; b effundam Spiritum meum super omnem*

c Actuum
10. 34

b Ioel. 2. 28.

nem

e Genes. 6.3.

nem carnem. O Dei nostri liberalitatem infinitam! quo ultra progredi potuit liberalissima eius misericordia, quam ut ita profuse Spiritum adeo pretiosum effunderet, in vasa adeo vilia, atque sunt homines. Num Domine non tu es, qui olim dixisti, *et non permanebit spiritus meus in homine in eternum, quia caro est?* quomodo ergo nunc dicis, *effundam spiritum meum super omnem carnem*; si iocutus fuisses de tua sola carne, quæ Diuinæ tuæ personæ est vnita, rectum erat super eam effundere tuum Spiritum: quia talem carnem, tali Spiritus decebat; sed asseueras te *effusurum spiritum tuum, super omnem carnem*; quæ carnalis est, ut nihil aliud scire videatur quam bellum gerere, & contradicere tuo Spiritui; quomodo ergo Diuinum adeo Spiritum, vis coniungere carni, adeo terrene rebellis? O immensa Charitas, & liberalitas incomprehensa! Non vult Deus Spiritum suum dare ei, qui est caro, & secundum carnis leges vitam suam instituit, repugnans legibus Spiritus: sed si is, qui caro est, carnalem suam vitam velit mutare, & dolere de temporali vitæ ratione consumpto, Deus effundet super talem Spiritum suum, qui viuificet carnem; ut vitam ducat Spiritualem, tali Spiritu dignam. Gratiâs tibi Pater misericordiarum, ob infinitam bonitatem, quam ostendens tantum donum adeo vili creaturæ, atque est homo: & Spiritum Diuinum, cum misericordia nostra carne iungens. Si vis tuam misericordiam

diam in his donis plurimum, splendere: En me hominem, qui totus sum caro; sed cupiens tamen, tuo Spiritu vivificari; a mihi illum, Domine, gratuito, ut habitet in me, & anima mea te glorificet, ob supremum beneficium, quod in eum confers, qui adeo indignus erat, qui illud reciperet.

MEDITATIO XXIII.

DE MODO QVO SPIRITUS
Sanctus super discipulos
venit in die Pen-
tecostes.

PUNCTVM I.

VM compleverunt dies Pentecostes, erant omnes pariter in eodem loco. *a Admum, 2.1.*

CIRCA hæc verba consideranda sunt mysteria, quæ latent in loco, tempore, ac die, quo venit Spiritus Sanctus, & in conuentu Personarum super quas venit.

PRIMUM itaque considerandum, eiusdem Spiritus Sancti instinctu, conuenisse in die Pentecostes omnes Christi discipulos, & Beatissimam Virginem eius Matrem, in Domum & cænaculum; in quo solebât aliàs cõuenire; qui nimirum erât centum & viginti, ut paulo superius retulit Sanctus Lucas. Omnes verò vnà clamabant, orantes Patrem æternum, per merita Filij sui, & ipsum quoque Filium, ut promissum Spiritum Sanctum mitte-
rent:

I.